

Служба „Преса и
информация“

Съд на Европейския съюз
ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 122/14
Люксембург, 11 септември 2014 г.

Решение по дело C-382/12 Р
Master Card Inc. и др./Комисия

Съдът потвърждава решението на Общия съд, а с това и решението на Комисията, с което се забраняват многостранните такси за обмен, прилагани от MasterCard

С решение от 19 декември 2007 г.¹ Европейската комисия установява, че многостранните такси за обмен (МТО), прилагани в рамките на системата за плащане с карти „MasterCard“, противоречат на конкурентното право. МТО съответстват на част от цената на транзакция, платена с карта, която банката — издател на картата, си задържа. Разходите за МТО се понасят от търговците като част от общите разходи за използването на платежни карти, които им се фактурират от финансовата институция, обслужваща транзакциите им.

Комисията приема, че МТО водят до определяне на минимален размер на разходите, които се фактурират на търговците, и поради това ограничават ценовата конкуренция. Освен това Комисията отбелязва, че не е доказано, че МТО могат да доведат до повишаване на ефективността, което да оправдае ограничаващите им последици за конкуренцията. Като се основава на тези изводи, Комисията разпорежда на MasterCard и представляващите я дружества (MasterCard Inc. и дъщерните му дружества MasterCard Europe и MasterCard International Inc.) да прекратят нарушението, като в шестмесечен срок официално отменят МТО. С решение от 24 май 2012 г.², Общият съд отхвърля жалбата за отмяна, подадена от MasterCard, и потвърждава решението на Комисията. Тогава MasterCard подава жалба пред Съда с искане за отмяна на решението на Общия съд.

С решението си от днешна дата Съдът отхвърля жалбата и потвърждава решението на Общия съд.

Съдът най-напред потвърждава, че MasterCard е можела да бъде квалифицирана като сдружение на предприятия. Всъщност Общият съд правилно е установил, че при приемането на решенията относно МТО посочените предприятия са възнамерявали да съгласуват поведението си посредством тези решения или поне са допусkali това да се случи и че техните колективни интереси са съвпадали с интересите, взети предвид при приемането на решенията, още повече че в продължение на няколко години предприятията са следвали една и съща цел за регулиране на пазара в рамките на една и съща организация.

Що се отнася до това дали МТО са били обективно необходими на системата „MasterCard“, Съдът отбелязва, че евентуалните отрицателни последици от липсата на МТО за функционирането на системата „MasterCard“ сами по себе си не предполагат, че МТО трябва да се считат за обективно необходими, при положение че Общият съд надлежно е установил, че системата може да функционира и без тези такси.

¹ Решение С (2007) 6474 окончателен от 19 декември 2007 г. относно производство по член 81 [ЕО] и член 53 от Споразумението за ЕИП (дело COMP/34.579 — MasterCard, дело COMP/36.518 — EuroCommerce, дело COMP/38.580 — Commercial Cards).

² Решение на Общия съд от 24 май 2012 г., MasterCard Inc. и др./Комисия (дело [T-111/08](#); вж. също прессъобщение № [69/12](#)).

Що се отнася до преценката на антиконкурентните последици от МТО, Съдът напомня, че Общият съд е потвърдил хипотетичния анализ на Комисията, според който определени проблеми, които премахването на МТО би породило, биха могли да бъдат разрешени чрез забрана за определяне на цените „ex post“ (тоест забрана за банките издатели и за акцептиращите банки да определят размера на таксите за обмен след извършване на покупка от притежател на карта). В това отношение Съдът установява, че при анализа на последиците от МТО за конкуренцията Общият съд е трябвало да провери дали е вероятно тази хипотеза да възникне, ако няма законодателна намеса. Въпреки това Съдът приема, че тази грешка при прилагане на правото по никакъв начин не се отразява на извършения от Общия съд анализ на антиконкурентните последици от МТО, нито на диспозитива на обжалваното съдебно решение, тъй като Общият съд при всяко положение е имал основание да изходи от хипотезата на Комисията. Всъщност единствената представена пред първата инстанция алтернатива, която би позволила на системата „MasterCard“ да функционира без МТО, е системата да е основана на забрана за определяне на цените „ex post“.

Що се отнася до довода, че извършеният от Общия съд анализ на антиконкурентните последици от МТО е недостатъчен, Съдът отбелязва, че в решението си Общият съд обстойно се е спрял по-специално на въпроса дали МТО ограничават натиска, който търговците могат да упражняват върху акцептиращите банки при договаряне на разходите, които тези банки фактурират. Следователно Общият съд правилно е заключил, че МТО имат ограничаващи конкуренцията последици.

Накрая Съдът отбелязва, че Общият съд е взел предвид двустранния характер на системата, тъй като е анализирал ролята на МТО при създаване на равновесие между страните „издаване“ и „акцептиране“ на системата „MasterCard“ и същевременно е признал, че между тези две страни съществува взаимодействие. Освен това, при липсата на каквито е да е доказателства за съществуване на дължащи се на МТО значителни обективни предимства за търговците на пазара на акцептиране, не е било необходимо Общият съд да разглежда предимствата от МТО за притежателите на карти, тъй като сами по себе си тези предимства не биха могли да компенсират неблагоприятните последици от таксите.

ЗАБЕЛЕЖКА: Решенията или определенията на Общия съд подлежат на обжалване пред Съда, което се ограничава само до правни въпроси. По принцип обжалването няма суспензивно действие. Ако жалбата е допустима и основателна, Съдът отменя решението на Общия съд. Когато фазата на производството позволява това, Съдът може сам да постанови окончателно решение по делото. В противен случай той връща делото на Общия съд, който е обвързан с решението, постановено от Съда в рамките на обжалването.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Съда.

[Пълният текст](#) на съдебното решение е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването.

За допълнителна информация се свържете с Илияна Пальова ☎ (+352) 4303 370